

Panij – broj dvadeset

Slijed iz Daniela 11 i upozorenje za 2025.

Jeff Pippenger

2026-03-02

Pionirska primjena povijesti koja je ispunila retke deset do šesnaest prepoznala je da je Rim, koji je uspostavio viđenje, stigao 200. godine pr. Kr., iste godine kad i bitka kod Panija, a ja predlažem da je 2025. Rim stigao i uspostavio viđenje inauguracijom Trumpa i pape Lava. Godina 2025. predstavlja jedino vrijeme kada su papa i predsjednik inaugurirani iste godine. Zvijer i njezin kip bili su uzdignuti pred svima koji su voljni vidjeti 2025. godine. Za razliku od pionira, ja primjenjujem slijed redaka, umjesto povijesti koja je u početku ispunila retke. Slažem se s tom poviješću, ali se oslanjam na slijed unutar redaka kao na okvir za povijest, nasuprot tomu da se poviješću određuje okvir redaka. Tvrdim da su oba pristupa točna.

Revolucija Makabejaca

Na sličan način primjenjujem redak Makabejaca. Makabejska pobuna 167. pr. Kr. zbila se znatno nakon bitke kod Panija 200. pr. Kr., i znatno prije nego što je Pompej osvojio Jeruzalem 63. pr. Kr. Redak koji započinje u šesnaestom retku općim Pompejevim osvajanjem Jeruzalema 63. pr. Kr. nastavlja se sve do Tiberija Cezara, koji je vladao kada je Isus bio razapet. Križ i Tiberije prikazani su u dvadeset i drugom retku jedanaestoga poglavlja.

I bit će preplavljeni pred njim mišicama poplave i bit će slomljeni; da, i knez Saveza. Daniel 11,22.

General Pompeje, osvajanje Jeruzalema 63. pr. Kr. u šesnaestom retku, a zatim križ 31. po. Kr. u dvadeset i drugom retku, predstavlja proročku liniju koja započinje simbolom nedjeljnoga zakona i završava simbolom nedjeljnoga zakona. Dvadeset i treći redak predstavlja prekid u odlomku, te stoga označuje dvadeset i drugi redak kao kraj proročke linije koja je započela u šesnaestom retku. Uz jasno razlučiv završetak te linije u dvadeset i drugom retku, stoji i činjenica da je dvadeset i drugi redak simbol istoga putokaza koji je prikazan u šesnaestom retku, pružajući tako svjedočanstvo alfe i omega da redci od šesnaest do dvadeset i dva predstavljaju zasebnu proročku liniju.

Uz to, pridodajte da petnaesti i šesnaesti redak označuju prijelaz sa Seleukidskoga kraljevstva na rimsku silu, te se vidi prekid kontinuiteta od Seleukida u petnaestom retku do Rimljana u šesnaestom retku, a niz od šesnaestog do dvadeset i drugog retka jasno je izdvojen kao jedinstvena proročka linija. Šesnaesti redak uvodi sljedeću silu koja će zagospodariti Judejom, označujući tako prijelaz u proročkoj povijesti, baš kao i dvadeset treći redak. Linija započinje i završava simbolom nedjeljnoga zakona, a završava u dvadeset i drugom retku jedanaestoga poglavlja.

Smith — i tri cezara

Činjenica da šesnaesti redak predstavlja nedjeljni zakon, kao i dvadeset i drugi redak, zahtijeva da se ta dva retka poravnaju jedan s drugim. Uriah Smith komentira dvadeset i treći redak i objašnjava zašto on predstavlja povijest koja započinje dalje unatrag u odnosu na povijest prethodnih redaka, umjesto da predstavlja povijest koja neposredno slijedi nakon križa iz dvadeset i drugog retka.

„Redak 23. I nakon saveza sklopljena s njim, postupat će prijevarno; jer će uzaći i ojačati s malobrojnim narodom.“

„Onaj ‘s kim’ se sklapa savez o kojem je ovdje riječ mora biti ista sila koja je predmet proročanstva od 14. retka; a da je to rimska sila, pokazuje se izvan svake prijepornosti u ispunjenju proročanstva na trojici pojedinaca, kako je već zapaženo, koji su uzastopce vladali Rimskim Carstvom; naime, Julije, August i Tiberije Cezar. Prvi se, vraćajući se u utvrdi svoje zemlje u trijumfu, spotaknuo i pao te ga više nije bilo. Redak 19. Drugi je bio ubirač poreza; i vladao je u slavi kraljevstva te je umro ni u gnjevu ni u boju, nego mirno u vlastitoj postelji. Redak 20. Treći je bio prijetvoran i jedan od najopakijih ljudi. Mirno je preuzeo kraljevstvo, ali su i njegova vladavina i njegov život okončani nasiljem. I za njegove je vladavine Knez saveza, Isus iz Nazareta, bio usmrćen na križu. Redci 21. 22. Krist nikada više ne može biti slomljen niti ponovno usmrćen; stoga ni u kojoj drugoj vlasti i ni u kojem drugom vremenu ne možemo naći ispunjenje tih događaja. Neki pokušavaju primijeniti ove retke na Antioha i jednoga od židovskih velikih svećenika učiniti knezom saveza, premda se oni nikada tako ne nazivaju. To je ista vrsta zaključivanja koja nastoji učiniti vladavinu Antiohovu ispunjenjem maloga roga iz Daniela 8; i iznosi se s istom svrhom; naime, da prekine veliki lanac dokaza kojim se pokazuje da je nauk o Drugom dolasku nauk Biblije i da je Krist sada pred vratima. Ali dokazi se ne mogu oboriti; lanac se ne može prekinuti.“

„Pošto nas je proveo kroz svjetovne događaje carstva sve do kraja sedamdeset tjedana, prorok nas u 23. retku vraća u vrijeme kada su Rimljani postali izravno povezani s Božjim narodom preko židovskog saveza, 161. pr. Kr.; od koje se točke zatim vodimo neprekinutim slijedom događaja do konačne pobjede crkve i uspostave Božjega vječnoga kraljevstva. Židovi su, budući da su bili teško tlačeni od sirijskih kraljeva, poslali izaslanstvo u Rim da zatraži pomoć Rimljana i da se s njima udruži ‘u savez prijateljstva i savezništva’. 1 Mak. 8; Prideaux, II, 234; Josephusove Starine, knjiga 12, pogl. 10, odj. 6. Rimljani su uslišali molbu Židova i izdali im odredbu, sastavljenu ovim riječima:—“

„‘Odluka senata o savezu uzajamne pomoći i prijateljstva s narodom Židova. Nijednome koji je podložan Rimljanima neće biti dopušteno da ratuje protiv naroda Židova, niti da pomaže onima koji to čine, bilo da im šalje žito, ili lađe, ili novac; i ako bi se poduzeo ikakav napad na Židove, Rimljani će im pomoći koliko god budu mogli; a isto tako, ako bi se poduzeo ikakav napad na Rimljane, Židovi će im pomoći. A ako Židovi budu htjeli nešto dodati ovom savezu pomoći ili nešto od njega oduzeti, to će biti učinjeno uz zajednički pristanak Rimljana. I svako što tako bude dodano, imat će punu snagu.’ ‘Ovu je odluku’, kaže Josip Flavije, ‘zapisao Eupolem, sin Ivanov, i Jason, sin Eleazarov, kada je Juda bio veliki svećenik naroda, a Šimun, njegov brat, vojskovođa vojske. I to je bio prvi savez koji su Rimljani sklopili sa Židovima, i bio je uređen na ovaj način.’”

„U to su vrijeme Rimljani bili malen narod te su počeli djelovati prijetvorno, ili lukavo, kako ta riječ označuje. I od te su točke uzlazili postojanim i brzim usponom do vrhunca moći koji su poslije dostigli.“ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 270, 271.

Ne samo da križ iz dvadeset i drugog retka završava niz simbolom koji se također nalazi na početku toga niza, nego se sljedeći redak vraća u povijest koja je prethodila križu, otprilike trideset godina nakon Panija i otprilike stotinu godina prije nego što je Rim osvojio Jeruzalem. Oznaku saveza Židova, koju Smith ovdje prepoznaje kao 161. pr. Kr., drugi pioniri prepoznaju kao 158. pr. Kr. Točka na koju se ovdje usredotočujem nije toliko datum, koliko činjenica da retci od šesnaest do dvadeset i dva predstavljaju niz proročke povijesti kojemu je nedjeljni zakon i alfa i omega toga niza. Zatim, nakon što je izložen niz od šesnaestog do dvadeset i drugog retka, dvadeset i treći redak ponavlja i proširuje povijest unutar niza redaka od šesnaest do dvadeset i dva. Proročki niz povijesti prikazan u dvadeset i trećem retku jest povijest Makabejaca, a povijest Makabejaca savršena je paralela povijesti Sjedinjenih Američkih Država.

Dvije dinastije

Makabejci predstavljaju pobunu protiv Seleukidskoga kraljevstva koja je započela tijekom vladavine Antioha Epifana. Pobuna je bila usmjerena protiv sjevernoga seleukidskog kraljevstva i završila je pobjedom koja je dovela do jedne od dviju judejskih dinastija u razdoblju koje je naposljetku vodilo do razorenja Jeruzalema 70. godine po Kr. Prva dinastija bila je Hašmonejska, a druga Herodovska. Herodovska dinastija bila je druga judejska vlast nakon izbavljenja od sjevernoga seleukidskog kraljevstva. Bila je izravno povezana s rimskim sustavom, dok je prethodna Hašmonejska dinastija bila u biti židovska. Hašmonejska dinastija započela je 141. pr. Kr., a 37. pr. Kr. započela je Herodovska dinastija i trajala do 70. godine po Kr.

Dinastije predstavljaju vlast Judeje, drevne i doslovne slavne zemlje. Makabejski ustanak trajao je od 167. do 160. pr. Kr. Godine 164. pr. Kr. Makabejci su istjerali Antioha Epifana iz Jeruzalema te očistili i ponovno posvetili hram nakon što ga je Antioh oskvrnuo, ali tek je 141. pr. Kr. sjeverna seleukidska sila bila potpuno poražena i započela je hasmonejska dinastija.

Herodovska dinastija ključ je za ovu liniju, jer je Herod Veliki bio onaj koji je zapovjedio pogubljenje dječice u vrijeme Isusova rođenja, a njegov je sin vladao kada je Isus umro. Herod Veliki bio je otac i bio je kralj nad Judejom, ali njegov je sin bio samo tetarh, što znači da je bio vladar nad četvrtinom kraljevstva, nalik upravitelju, a ne kralju. Zato mu je nedostajala vlast zbog koje je morao stupiti u vezu s Pilatom kako bi razapeo Krista. Isusovo rođenje bilo je proročko „vrijeme svršetka“ u njegovoj proročkoj liniji, a Njegova smrt predstavlja nedjeljni zakon. Prvi Herod predstavlja 1989., a posljednji Herod jest nedjeljni zakon. Herod otac do Heroda sina proročka je Kristova linija.

Loza Makabejaca započinje pobjedonosnom pobunom protiv sjevernoga kralja koji je Židovima nametnuo svoje grčke običaje, kulturu, kao i grčku religiju. Početak Hasmonejske dinastije predstavljao je 1798. godinu. Zašto tako, mogli biste upitati? Ako jedna dinastija započinje u proročko „vrijeme svršetka“, kao što je to bilo s Herodovskom dinastijom pri Kristovu rođenju, tada bi i druga dinastija, po proročkoj nužnosti, morala imati isti početak. Obje dinastije započinju

vremenom svršetka, kada Kristovo rođenje primijenimo kao „vrijeme svršetka“, ali ljudi nikada ne vide odpečaćenu svjetlost povezanu s vremenom svršetka.

„U naše vrijeme, kao i u Kristovo doba, može doći do pogrešnoga čitanja ili pogrešnoga tumačenja Svetoga pisma. Da su Židovi proučavali Sveto pismo iskrena i molitvena srca, njihovo bi istraživanje bilo nagrađeno istinitim spoznanjem vremena, i ne samo vremena, nego i načina Kristova pojavljivanja. Ne bi slavnemu drugom Kristovu dolasku pripisali ono što pripada njegovu prvom dolasku. Imali su Danielovo svjedočanstvo; imali su svjedočanstvo Izaije i drugih proroka; imali su Mojsijev nauk; a ovdje je Krist bio upravo posred njih, i oni su ipak pretraživali Sveto pismo za dokazima u vezi s njegovim dolaskom. I činili su Kristu upravo ono za što je bilo prorečeno da će mu učiniti. Bili su tako zaslijepljeni da nisu znali što čine.“

„I mnogi danas, 1897. godine, čine isto, jer nisu imali iskustva u porukama kušnje obuhvaćenima porukama prvoga, drugoga i trećega anđela. Ima onih koji istražuju Pisma tražeći dokaz da su te poruke još uvijek u budućnosti. Oni sabiru dokaze o istinitosti tih poruka, ali im ne daju njihovo pravo mjesto u proročkoj povijesti. Stoga su takvi u opasnosti da zavedu narod u pogledu određivanja mjesta tih poruka. Oni ne vide niti razumiju vrijeme svršetka, ni kada treba smjestiti te poruke. Dan Božji dolazi tihim korakom; ali takozvani mudri i veliki ljudi brbljaju o ‘višem obrazovanju’. Oni ne poznaju znakove Kristova dolaska, ni svršetka svijeta.“ Paulson Collection, 423, 424.

Prepoznati Kristovo rođenje kao „vrijeme svršetka“, i stoga kao ključ za dovođenje loze Makabejaca u kontekst sadašnje istine posljednjih dana, znači učiniti Krista samim središtem toga odlomka, što je također dokaz da je takva primjena valjana.

Loza Makabejaca predočuje duhovnu slavnu zemlju, a to predočenje započinje u razdoblju kada se građani slavne zemlje odvajaju od političke i vjerske nadmoći kralja sjevera. Makabejski ustanak, koji je doveo do Hašmonejske dinastije, predstavlja 1776., a ustanak protiv kralja sjevera koji su izvršili Makabejci predstavljao je Revolucionarni rat. Dvadeset i dvije godine od 1776. do 1798. predstavljaju makabejsku pobunu koja je dovela do Hašmonejske dinastije u vrijeme svršetka 1798., koja se nastavila sve dok Herodovska dinastija nije započela u vrijeme svršetka 1989. Herodovska dinastija nastavila se sve do uništenja Jeruzalema 70. godine po Kr.

Ono što je važno prepoznati u ovoj povijesnoj liniji jest dvostruko: ona je prikaz drevne slavne zemlje koja predstavlja suvremenu slavnu zemlju, i započinje unutar povijesne linije koja počinje šesnaestim retkom, gdje Rim prvi put osvaja slavnu zemlju, čime se utvrđuje glavna tema te linije. Linija od šesnaestog do dvadeset drugog retka predstavlja slavnu zemlju, a njezin je kontekst uskoro dolazeći zakon o nedjelji. Ta linija također predstavlja dvije skupine štovatelja koje utječu na obje dinastičke vlasti. Saduceji su bili malobrojniji, ali su općenito nadzirali židovski vjerski i politički sustav u oba dinastička razdoblja. Vjerskim je sustavom upravljalo svećenstvo, a i to je svećenstvo bilo pod utjecajem i saduceja i farizeja. I hašmonejska i herodovska vlast bile su pod utjecajem farizeja i saduceja, a te dvije dinastije predstavljaju vlast Sjedinjenih Država od 1798. do zakona o nedjelji.

Farizeji i saduceji predstavljaju dvije stranke političkih uvjerenja koje se razlikuju po svom stajalištu o pitanju ropstva. Demokrati su za ropstvo, a republikanci su protiv ropstva; i zajedno djeluju unutar političkog aparata ustavne vlade Sjedinjenih Država. Ta je vlada zvijer iz zemlje iz Otkrivenja trinaest, a vanjska povijest te zvijeri iz zemlje predstavljena je njezinim republikanskim rogom. Unutarnja povijest predstavljena je protestantskim rogom. Rogovi su odvojeni na zvijeri, jer je zvijer Ustav koji odvaja državni rog od crkvenog roga, ali se kroz povijest kreću zajedno. Republikanski rog ima dva utjecaja, bilo za ropstvo bilo protiv njega. Protestantski rog ima dva utjecaja, bilo za subotu sedmoga dana bilo za prvi dan sunca.

Otprilike trideset godina nakon bitke kod Panija, Makabejci obilježavaju povijest Sjedinjenih Država kao šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva. Zatim se, otprilike jedno stoljeće poslije, ispunjava šesnaesti redak kada je Jeruzalem osvojen, što je predlika križa. Judeja je druga od triju prepreka koje Rim podvrgava dok preuzima vlast nad svijetom. General Pompej osvojio je Siriju 65. pr. Kr., a zatim Judu 63. pr. Kr. August Cezar osvojiti će treću prepreku u bitci kod Akcija 31. pr. Kr. Ta je povijest prikazana u slijedu od šesnaestog do dvadeset drugog retka.

Do vremena križa makabejska povijest traje već gotovo dvjesto godina. Uriah Smith utvrđuje da se povijest predstavljena savezom sa Židovima u dvadeset trećem retku treba uskladiti s početnom točkom u povijesti koja se dogodila gotovo dvjesto godina prije povijesti križa u dvadeset drugom retku. Povijest križa u dvadeset drugom retku mora se uskladiti sa šesnaestim retkom, jer je i šesnaesti redak također zakon o nedjelji. To znači da crta Makabejaca, koja je povijest slavne zemlje Jude, započinje znatno prije zakona o nedjelji iz šesnaestog retka.

Kada razumijemo da mileritska povijest oslikava povijest sto četrdeset i četiri tisuće, možemo uskladiti vrijeme svršetka za milerite 1798. godine s vremenom svršetka za sto četrdeset i četiri tisuće 1989. godine. Kada to činimo, preklapamo povijest prvoga i drugoga anđela s poviješću trećega anđela. 1798. i 1989. alfa su i omega graničnici povijesti četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela.

Četrdeseti redak započinje u „vrijeme svršetka“, za koje se lako može dokazati da je 1798.; a kada se ispravno razumije, slom Sovjetskoga Saveza 1989. ispunio je četrdeseti redak, a to je ispunjenje također bilo „vrijeme svršetka“. Dva „vremena svršetka“ u jednom retku, i to u istome poglavlju kao i slijed Makabejaca. Makabejska pobuna koja je dovela do Hasmonejske dinastije predstavlja dvadeset i dvije godine od 1776. do 1798. Godine 1798. započela je Hasmonejska dinastija, a Herodovska dinastija započela je 1989.

Deseti redak jedanaestog poglavlja Daniela označava 1989. godinu, a šesnaesti redak jest nedjeljni zakon. Crta povijesti unutar tih redaka predstavlja tri bitke, propast jednoga južnog kralja i ulazak Rima u proročku povijest. Ona također sadrži crtu dviju dinastija koje predočuju promjenu koja nastaje kada zvijer iz zemlje iz Otkrivenja trinaest, koja „imala dva roga kao janje, i“ „govoraše kao zmaj“. Redom, prva židovska dinastija jest janje, a druga rimska dinastija jest zmaj. Prva je dinastija bila židovska, druga je bila rimska. Bilo židovska ili rimska, zvijer iz zemlje imala je dva roga.

Židovska dinastija predstavlja protestantski rog, a rimska dinastija predstavlja republikanski rog. Oba roga također posjeduju proročku podjelu na dvoje. Saduceji i farizeji daju okvir demokratima za ropstvo nasuprot republikancima protiv ropstva; dok također predstavljaju dvostruku podjelu ludih djevica nasuprot mudrim djevicama. Farizeji kao lude djevice bivaju očišćeni pri prvom razočaranju, a saduceji bivaju očišćeni pri drugom čišćenju hrama. Farizeji su, poput crkve u Sardu, ispovijedali da imaju ime života, ali su bili mrtvi, te bivaju najprije očišćeni; potom saduceji, koji su nijekali Božju silu, nijekali su silu i poruku Ponoćnog poklika. Saduceji su saveznički narod koji biva zaobiđen; saduceji su oni koji su zadovoljni osjećajima ugodnih emocija.

„Dolazak Krista, kako je naviješten u poruci prvoga anđela, razumijevao se kao prikazan dolaskom zaručnika. Raširena reformacija pod navještajem Njegova skorog dolaska odgovarala je izlasku djevica. U ovoj usporedbi, kao i u onoj iz Mateja 24, prikazane su dvije skupine. Sve su uzele svoje svjetiljke, Bibliju, i po njezinu svjetlu izašle ususret Zaručniku. Ali dok su ‘lude uzele svoje svjetiljke, a nisu uzele ulja sa sobom’, ‘mudre uzele ulja u svojim posudama sa svojim svjetilkama’. Ova potonja skupina primila je Božju milost, obnoviteljsku, prosvjetljujuću silu Duha Svetoga, koja Njegovu riječ čini svjetiljkom nogama i svjetlom stazi. U strahu Božjem proučavale su Pisma da bi upoznale istinu te su iskreno tražile čistoću srca i života. One su imale osobno iskustvo, vjeru u Boga i u Njegovu riječ, koju razočaranje i odgoda nisu mogli oboriti. Druge su ‘uzele svoje svjetiljke, a nisu uzele ulja sa sobom’. Pokrenuo ih je poticaj trenutka. Njihovi su strahovi bili pobuđeni svečanom porukom, ali su se oslanjale na vjeru svoje braće, zadovoljavajući se treperavim svjetlom dobrih osjećaja, bez temeljita razumijevanja istine ili istinskoga djela milosti u srcu. One su izašle ususret Gospodinu, pune nade u izgled skore nagrade; ali nisu bile pripravljene na odgodu i razočaranje. Kad su došle kušnje, njihova je vjera klonula, a njihove su svjetiljke gorjele prigušeno.” Velika borba, 393.

Bilo političke bilo vjerske, obje se skupine u ponoćnoj krizi ujedinjuju protiv mudrih. Rekavši to, članak smo započeli iznoseći stajalište da četrnaesti redak primjenjujem na temelju njegova mjesta u tijeku redaka, u suprotnosti s povijesnim slijedom koji redci prikazuju. Tu logiku primjenjujem u skladu sa smještajem dvadeset i trećega retka. Smještaj putokaza treba odgovarati njegovu povijesnom ispunjenju. Savez koji su Židovi sklopili s Rimom u razdoblju Makabejaca odredio je gdje će se redak primijeniti. „Razbojnici” iz četrnaestoga retka, koji utvrđuju viđenje, učinili su to 200. pr. Kr., upravo one godine kad se odigrala bitka kod Panija, ali bitka i razbojnici dva su različita simbola.

„Razbojnici“ postaju dio narativa ne da bi se uspostavila izravna povezanost s datumom bitke kod Panija, nego da bi se prepoznalo kakav su odnos uspostavili s oslabljenim petogodišnjim vladarom Egipta kojega je Antioh trebao poraziti. Nisu željeli prekid uvoza egipatske pšenice u Rimsko Carstvo. Proročki odnos Rima s ranjivim petogodišnjim egipatskim kraljem predmet je ovoga retka. Ta intervencija prepoznaje posljedice sloma koji slijedi nakon Putinova pokušaja da uključi podvrgavanje ukrajinske crkve ruskoj crkvi, kao što je to prije bilo, prije 1989. Taj pokušaj započinje postupnu propast njegova južnog kraljevstva, a kada Putin umre kao što je umro Ptolemej, ili bude na neki način prognan kao Uzija i Napoleon, on je proročki uklonjen i njegovim

kraljevstvom tada upravlja niz manje sposobnih vođa. Zatim, u vrijeme petogodišnjega kralja, papinski Rim intervenira kako bi zaštitio svoje interese, a to je ukrajinska crkva.

Papinstvo ne zauzima stranu ni ruskomu ni ukrajinskomu pravoslavlju; ono igra na sve strane kako bi sva vjerska tijela dovelo pod svoju vlast, kao što je prikazano u Izaiji 4.

I u onaj dan sedam će žena uhvatiti jednoga čovjeka govoreći: Svoj ćemo kruh jesti i svoju odjeću nositi; samo neka se zovemo tvojim imenom, da se skine naša sramota. U onaj dan izdanak Gospodnji bit će lijep i slavan, a plod zemaljski izvrstan i krasan onima koji umaknuše iz Izraela. I dogodit će se da će se onaj koji ostane na Sionu i onaj koji preostane u Jeruzalemu zvati svetim, svaki koji je zapisan među živima u Jeruzalemu. Izaija 4:1–3.

Papinstvo preuzima nadzor nad svim vjerskim tijelima, predstavljenima kao sedam žena, što znači svim crkvama. Tih sedam crkava želi se zvati katoličkima, što znači univerzalnima, i one očito nisu Božji narod, jer namjeravaju nositi vlastitu odjeću. Ujedinjenje svih vjerskih tijela koja žele nositi vlastite ljudske haljine događa se u vrijeme kada će se oni u „Jeruzalemu zvati svetima“, a to je vrijeme kada se grana Gospodnja preobražava iz laodikejskog u filadelfijski narod, pri čemu papinstvo postaje glava svih vjerskih tijela upravo u isto vrijeme kada će također biti učinjeno glavom političkih tijela.

Godine 1989. ukrajinska je crkva bila simbol kralja sjevera koji odnosi Sovjetski Savez, a Putin će nastojati obnoviti prijašnji odnos podložnosti te primiti gubu na svome čelu i započeti progonstvo protiv religije koja je odbila njegove zahtjeve. Taj se progon dogodio u samome Ptolemejevu narodu, u gradu Aleksandriji, stoga će crkve unutar Rusije koje su pod utjecajem Rima postati Putinova meta, i njegov svršetak. Dok se Trump priprema za bitku kod Panija, njegov otvoreni odnos sa zaštitnikom oslabljenoga egipatskog dječaka-kralja prepoznaje se 2025. godine. Rimska sila koja je 200. pr. Kr. štitila egipatskoga dječaka-kralja, tada neće štititi dječaka-kralja. Ona će pomoći okončati dječaka-kralja. Rim kao zaštitnik Egipta 200. pr. Kr. predstavlja Rim kao uništitelja Egipta u bitki kod Panija.

Mileriti

Mileriti nisu vidjeli tri rimske sile; vidjeli su samo dvije, ali njihova je istina ipak bila istina. Proročka logika Antioha kao simbola omogućuje nam da četrnaesti redak primijenimo na povijest koja prethodi petnaestom retku, premda je povijest koja je u početku ispunila te retke smjestila i četrnaesti i petnaesti redak u 200. godinu pr. Kr. Tvrdim da je šesnaesti redak uskoro nadolazeći nedjeljni zakon, da je četrnaesti redak bio 2025., a petnaesti još buduća bitka kod Panija. Antioh dokazuje da su te tri bitke jedna proročka linija, jer je on prisutan u sve tri bitke, ali on također potvrđuje tvrdnju koju iznosim: da je primjena tih redaka na posljednje dane ispravna kada se pravilno razdjeljuju metodologijom „redak na redak”.

Antioh je bio nazočan u sve tri bitke i u posljednjim danima predstavlja papinsku posredničku silu 1989. godine (Reagan i SAD), 2014. godine (Zelenskyy i Ukrajina), a zatim je u bitki kod Panija to ista posrednička sila kao 1989., jer Isus uvijek predstavlja svršetak početkom. Ronald Reagan je mrtav i pokopan, stoga je povijesno svjedočanstvo Antioha točno prema mileritskom

razumijevanju, ali podložno pravilima koja upravljaju primjenom redak na redak. Posljednja papinska posrednička sila u tim recima jest Trump, premda je povijesno Antioh bio u sve tri bitke. Da bi se ispunio trinaesti redak, Trump je morao izgubiti druge izbore, jer se u trinaestom retku on „vraća“, jači nego ikada, dovoljno snažan da primi metak kroz uho, što je, zajedno s desnim palcem i desnim nožnim palcem, ono što je trebalo biti pomazano krvlju kada su svećenici bili pomazivani.

Reagan je predoznačavao Trumpa, jer je Reagan prvi od posljednjih osam predsjednika od vremena svršetka 1989. godine. Lincoln je predoznačavao Trumpa, jer je on bio prvi republikanski predsjednik. Lincolna su ubili demokrati za ropstvo u savezu s Rimom, a i Ronald Reagan i njegov papinski pandan Ivan Pavao II. preživjeli su atentate. Trump je bio politički ubijen 2020. godine, ukradenim izborima u ispunjenju Otkrivenja 11, redak 7, a zatim je 2024. uskrsnuo u ispunjenju retka 11.

I kad svrše svoje svjedočanstvo, zvijer što izlazi iz bezdana zaratit će protiv njih, i nadvladat će ih, i ubit će ih. ... I nakon tri dana i pol uđe u njih Duh života od Boga te oni stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji su ih gledali. Otkrivenje 11:7, 11.

Trumpovo uskrsnuće bilo je njegov „povratak“ iz trinaestog retka, a ono je također pružilo usporednicu jedne značajke Rima, jer Rim je „osmi koji je od sedmorice“, a Trump je slika Rima.

I Zvijer koja bijaše, i nije, i sama je osma, i od sedmorice je, i odlazi u propast. Otkrivenje 17,11.

Trumpov drugi mandat čini ga osmim predsjednikom od Reagana, a budući da je također bio i šesti, Trump je, u skladu s papinstvom, „osmi, koji je od sedmorice“. Osam je simbol uskrsnuća, što naglašava da je on, kao slika papinstva, trebao imati smrtonosnu ranu koja je bila izliječena kako bi se mogao „vratiti“.

I vidjeh jednu od njegovih glava kao smrtno ranjenu; i rana njegova smrtonosna bijaše izliječena; i sav se svijet zadivi za Zvijeri. Otkrivenje 13,3.

Kad smrtonosna rana bude izliječena, svijet se „divi Zvijeri“, a kada je Trump 2024. uskrsnuo kao osmi koji je od sedmorice, on se „vratio“ i sav se svijet divio za njim.

I nakon tri dana i pol duh života od Boga uđe u njih, te oni stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji su ih gledali. I začuše snažan glas s neba koji im govoraše: Uziđite ovamo. I uzađoše na nebo u oblaku; i njihovi ih neprijatelji gledahu. Otkrivenje 11,11.12.

Trump se „vratio“ na izborima 2024., a zatim su 2025. i on i papa Lav bili inaugurirani. Isus je dao izravno i pravedno upozorenje svakome tko je želio vidjeti.

Kada dakle ugledate grozotu pustoši, o kojoj je govorio prorok Daniel, gdje stoji na svetome mjestu, (tko čita, neka razumije.) Matej 24,15.

Marko to kaže možda nešto jasnije.

A kad ugledate gnusobu pustoši, o kojoj govori prorok Daniel, gdje stoji gdje ne bi trebalo, (tko čita, neka razumije,) tada neka oni koji budu u Judeji bježe u gore. Marko 13,14.

Groza pustoši jest Rim u svakoj od svojih triju faza. Poganski, papinski i suvremeni Rim svaki je simbol upozorenja za Božji narod. Upozorenje treba prepoznati kada se Rim nalazi na „svetome mjestu“ ili ondje „gdje ne bi trebalo“ biti. Krasna zemlja jest sveta zemlja u Svetome pismu, a Sjedinjene Američke Države duhovna su krasna zemlja.

I Jahve će baštiniti Judu kao svoj dio u svetoj zemlji, i opet će izabrati Jeruzalem. Umukni, svako tijelo, pred Jahvom, jer on ustaje iz svojega svetoga prebivališta. Zaharija 2,12.13.

Kada vidite Rim kako stoji na svetome mjestu, Gospodin izabire Jeruzalem kao svoj saveznički narod po posljednji put. Kada je Reagan, prvi od osmorice predsjednika, sklopio tajni savez s antikristom biblijskog proroštva, to je predstavljalo otvoreni savez s Rimom od strane osmoga i posljednjega predsjednika od vremena svršetka 1989. godine. Simboli omega često preokreću obilježja simbola alfe.

Ustoličenje pape Lava i Trampa 2025. godine označava otvoren odnos između zvijeri iz mora i zvijeri iz zemlje iz trinaestog poglavlja Otkrivenja. Preokret prema otvorenom savezu Trampa i Lava, koji je bio predočen tajnim savezom Reagana i Ivana Pavla II., obavještava nas da potpora egipatskom dječaku-kralju, koja je ispunila četrnaesti redak 200. pr. Kr., predstavlja nedostatak potpore u posljednjim danima.

2025. uspostavlja vanjsku temeljnu viziju ili proročanstvo, jer uzdiže Rim kao upozorenje Rima koje Daniel poistovjećuje sa simbolikom „gnusobe pustoši“. Upozorenje na gnusobu pustoši zbiva se unaprijed, prije razorenja koje je predstavljeno „pustoši“. U opsadi Jeruzalema pod Cestijem upozorenje je bilo predstavljeno zastavama rimske vlasti postavljenima unutar svetih predjela Svetišta. Oni koji su vidjeli, razumjeli, poslušali i napustili grad bili su zaštićeni kada je opsada ponovno započela. Vidjeli su rimski znak upozorenja. Kršćani koji su se odvojili od kompromitirane crkve Pergama, a potom i crkve Tijatire, pobjegli su u pustinju kada su vidjeli čovjeka grijeha kako sjedi u hramu Božjemu. Ti svjedoci u posljednjim danima prepoznaju upozorenje na gnusobu pustoši o kojoj je govorio Daniel.

Više smo puta pokazali da je 1888. godina bila opsada Cestija, a završetak krize oko zakona o nedjelji jest opsada Tita. Blairovi prijedlozi zakona o nedjelji iz 1880-ih, zajedno sa zakonima o nedjelji koji su tijekom 1880-ih bili provedeni u nekim južnim državama, bili su upozorenje Cestija koje je ujedno označilo i razdvojnu crtu u savjetima sestre White o životu na selu. Prije 1880-ih njezin je savjet bio da ćemo se u budućnosti trebati preseliti na selo, ali nakon 1880-ih život na selu bio je nešto što je već trebalo biti ostvareno. Znak upozorenja u Blairovim prijedlozima zakona, koji su promicali oznaku autoriteta papinske sile o kojoj se raspravljalo tijekom 1880-ih, predoznačavao je Patriot Act u vrijeme 11. rujna, jer se anđeo iz Otkrivenja osamnaest pojavio u objema tim povijestima.

11. rujna bilo je upozorenje Cestija koji je postavio svoju vlast na svetome mjestu gdje ne bi smjela biti, jer je 11. rujna rimsko pravo zamijenilo englesko pravo. U Pelosiinim suđenjima 2021. godine

klauzula o propisanom pravnom postupku bila je odbačena, te to predstavlja još jedan korak prema opsadi pod Titom, koja završava uskoro nadolazećim nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama. Opsada je vremensko razdoblje. Godina 1888. govori o pobuni unutarnjega protestantskog roga, a 11. rujna govori o pobuni vanjskoga republikanskog roga. Ustoličenje pape iz slavne zemlje u istoj godini u kojoj je ustoličen i posljednji predsjednik predstavlja posljednje upozorenje o grozoti pustoši koja stoji gdje ne bi trebala stajati, neposredno prije bitke kod Panija. Bitka kod Panija vodi izravno u nedjeljni zakon i bitku kod Akcija, koja je predstavljala treću i posljednju prepreku za poganski Rim, a zatim je poganski Rim vrhovno vladao 360 godina u ispunjenju Daniela 11,24. Pri nedjeljnom zakonu šesto i sedmo kraljevstvo oba bivaju osvojena od Rima, a moderni Rim tada vlada jedan simbolični sat, odnosno četrdeset i dva simbolična mjeseca.

U šesnaestom retku Pompej, koji je upravo svladao prve prepreke poganskoga Rima, Siriju, zatim osvaja Jeruzalem. Pompej uklanja prve dvije prepreke Rima, a August Cezar osvaja treću kod Akcija. Suvremeni Rim najprije osvaja kralja juga 1989. godine kao ispunjenje četrdesetoga retka i kako je predočeno desetim retkom. Zatim, pri nedjeljnom zakonu, suvremeni Rim osvaja svoju drugu i treću prepreku sa Sjedinjenim Državama, a potom Ujedinjeni narodi odmah pristaju dati svoje kraljevstvo papinskoj vlasti. Poganski Rim osvojio je dvije s Pompejem, a zatim jednu, a papinski Rim osvojio je jednu 1989. godine, a potom svoje sljedeće dvije u šesnaestom retku, gdje je Pompej označen svojim drugim osvajanjem.

Bilo da je to bila treća prepreka kod Akcija za poganski Rim, ili kada je treća prepreka, predstavljena time što su Goti 538. godine bili protjerani iz grada Rima, kada Rim nadvlada treću prepreku, on vlada vrhovno.

Zaista, Gospodin Bog ne čini ništa a da svoju tajnu ne otkrije svojim slugama, prorocima.
Amos 3,7.

Gospodin će zasigurno dati konačnu objavu znaka upozorenja koji je u knjizi proroka Daniela prikazan kao grozota pustoši, prije nego što pustoš nastupi. Taj znak upozorenja jest otvoreni savez, nasuprot Reaganovu tajnom savezu, koji se predstavlja 2025. godine. Gospodin neće donijeti kaznu a da prije toga ne dade upozorenje, a Amos vrlo izravno govori o tome što je tajno otkrivenje Njegovim slugama i komu je upućeno.

Čujte ovu riječ koju je Gospod izgovorio protiv vas, o sinovi Izraelovi, protiv svega roda koji izvedoh iz zemlje egipatske, govoreći: Samo vas poznah od svih plemena zemaljskih; zato ću vas pohoditi za sva bezakonja vaša. Amos 3:1, 2.

Amos se obraća posljednjem naraštaju Božjega izabranog saveznog naroda koji treba biti kažnjen, u skladu s dvadeset i petoricom ljudi koji se klanjaju suncu u Ezekielu osam. Amos iznosi laodicejsku poruku, koja je poruka trećega anđela tijekom brisanja grijeha u vrijeme suda nad živima. Amosovo upozorenje temelji se na ujedinjenju dviju strana.

Mogu li dvojica hoditi zajedno ako se nisu složila? Riće li lav u šumi kad nema plijena? Hoće li lavić vikati iz svoje jazbine ako nije ništa uhvatio? Može li ptica pasti u zamku na zemlji gdje za nju nema stupice? Podiže li se zamka sa zemlje a da se nije baš ništa ulovilo? Zatrubi li se truba u gradu, a narod da se ne uplaši? Biva li zlo u gradu, a da ga Gospod nije učinio?

Amos 3,3–6.

Upozorenje o tome da dvojica idu zajedno kao jedno smješteno je u kontekst zamke koja hvata pticu sa zemlje. Ptice su simboli vjerskih tijela, a papinstvo je u Otkrivenju krletka svake nečiste i mrske ptice.

I povika silnim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavola i skrovište svakoga nečistog duha i krletka svake nečiste i mrske ptice. Jer svi narodi pili su vino gnjeva bluda njezina, i kraljevi zemaljski s njom su bludničili, i trgovci zemaljski obogatili su se od obilja njezinih raskoši. Otkrivenje 18:2, 3.

Ptica u krletki jest zarobljena ptica, i kada neki narod počini blud s rimskom bludnicom, postaje zarobljena ptica; a ptica koja se uzdiže iznad svih ostalih proročkih ptica jest sila čija se trostruka kuća gradi, uspostavlja se pri nedjeljnom zakonu, na svojem mjestu, koje je Šinar, koje je Babilon. To je ptica koja je 1798. zadobila smrtonosnu ranu, ili, kako Zaharija kaže, kojoj je na košaru stavljen olovni poklopac, ali je potom bila uzdignuta pticama spiritizma i otpala protestantizma.

Tada iziđe anđeo koji govoraše sa mnom i reče mi: Podigni sada oči svoje i vidi što je to što izlazi. I rekoh: Što je to? A on reče: Ovo je efa koja izlazi. Reče još: Ovo je njihovo obličje po svoj zemlji. I gle, podiže se jedan olovni talent; a ovo je žena koja sjedi usred efe. I reče: Ovo je opačina. I baci je usred efe; i baci olovni uteg na njezin otvor. Tada podigoh oči svoje i pogledah, i gle, izadoše dvije žene, i vjetar bijaše u njihovim krilima; jer imahu krila kao krila rode; i podigoše efu između zemlje i neba. Tada rekoh anđelu koji govoraše sa mnom: Kamo ove nose efu? A on mi reče: Da joj sagrađe kuću u zemlji Šinaru; i ondje će biti utvrđena i postavljena na vlastito podnožje. Zaharija 5:5–11.

Amosova zamka hvata pticu sa zemlje, jer ona predstavlja savez koji prethodi uskoro nadolazećem zakonu o nedjelji, gdje je zemaljska ptica uhvaćena; i prema Amosu taj je savez ukor laodicejskom adventizmu sedmoga dana, jer će se u gradu zatrubiti truba upozorenja, koju oni neće htjeti čuti.

Hoće li se zatrubiti u gradu, a narod da se ne uplaši? Hoće li biti zla u gradu, a da ga Gospod nije učinio? Doista, Gospodin Bog ne čini ništa a da svoju tajnu ne otkrije svojim slugama prorocima. Lav je riknuo — tko da se ne boji? Gospodin Bog je progovorio — tko da ne prorokuje? Amos 3,6–8.

Lav koji riče jest Lav iz plemena Judina, koji predstavlja Krista kada On zapečaćuje i otpečaćuje svoju proročku Riječ. Otvoreni savez iz 2025. godine jest opsada Cestija, a simbol razbojnika Božjega naroda uspostavlja se kada vidite dvoje kako hode zajedno, a nikada ne bi smjeli supostojati. Rim, saveznički povezan i usklađen s protestantima, jest oksimoron, jer biti protestant znači prosvjedovati protiv Rima.

O tim ćemo stvarima nastaviti u sljedećem članku.

Prekasno za izbjeći zamku

„I neka se zapamti da se Rim hvali time da se nikada ne mijenja. Načela Grgura VII. i Inocenta III. još su uvijek načela Rimokatoličke Crkve. A kad bi samo imala moć, ona bi ih provodila s

jednako velikom žestinom sada kao i u prošlim stoljećima. Protestanti malo znaju što čine kada predlažu prihvatiti pomoć Rima u djelu uzdizanja nedjelje. Dok su usredotočeni na ostvarenje svoje svrhe, Rim nastoji ponovno uspostaviti svoju moć, povratiti svoju izgubljenu prevlast. Neka se jednom u Sjedinjenim Državama uspostavi načelo da crkva može upotrebljavati ili nadzirati moć države; da se vjerski obredi mogu nametati svjetovnim zakonima; ukratko, da vlast crkve i države treba gospodariti savješću — i trijumf Rima u ovoj zemlji bit će osiguran.

„Božja riječ dala je upozorenje o nadolazećoj opasnosti; neka se na to ne obrati pozornost, i protestantski će svijet doznati koje su doista namjere Rima tek kada bude prekasno da izbjegne zamku. Ona potihom raste u moći. Njezina učenja vrše svoj utjecaj u zakonodavnim dvoranama, u crkvama i u srcima ljudi. Ona podiže svoje uzvišene i goleme građevine, u čijim će se tajnim skrovištima ponoviti njezina negdašnja progonstva. Potajno i neopaženo ona jača svoje snage kako bi promicala vlastite ciljeve kada dođe vrijeme da zada udarac. Sve što ona želi jest povoljan položaj, a to joj se već pruža. Uskoro ćemo vidjeti i osjetiti koja je namjera rimskoga elementa. Tko god bude vjerovao i bio poslušan Božjoj riječi, time će navući na sebe porugu i progonstvo.” *The Great Controversy*, 581.

„Postoji svijet koji leži u zloći, u obmani i zabludi, u samoj sjeni smrti,—spava, spava. Tko osjeća duševne trudove da ih probudi? Koji ih glas može dosegnuti? Moj je um prenesen u budućnost kada će biti dan znak: ‘Evo Zaručnika, izlazite mu u susret.’ Ali neki će odgađati pribaviti ulje za ponovno punjenje svojih svjetiljki, i prekasno će uvidjeti da karakter, koji je predstavljen uljem, nije prenosiv. To je ulje Kristova pravednost. Ono predstavlja karakter, a karakter nije prenosiv. Nijedan ga čovjek ne može osigurati za drugoga. Svaki ga mora zadobiti za sebe, karakter očišćen od svake mrlje grijeha.” *Bible Echo*, 4. svibnja 1896.

„Dok sam promatrala jadne duše kako umiru zbog nedostatka sadašnje istine, a neki koji su tvrdili da vjeruju istini puštali su ih da umru uskraćujući nužna sredstva za unapređenje djela Božjega, taj je prizor bio odviše bolan, te sam molila anđela da ga ukloni od mene. Vidjela sam da, kada je djelo Božje tražilo dio njihove imovine, poput mladića koji je došao Isusu (*Matej* 19:16–22), oni su otišli žalosni, te da će uskoro preobilna pošast prijeći preko njih i odnijeti svu njihovu imovinu, a tada će biti prekasno žrtvovati zemaljska dobra i sabirati blago na nebu.” *Early Writings*, 49.

„Juda je vidio da su njegove molbe uzaludne te je pojurio iz dvorane uzvikujući: Prekasno je! Prekasno je! Osjećao je da ne može živjeti da vidi Isusa raspetim, te je u očaju izašao i objesio se.” *Čežnja vjekova*, 722.